

Mál nr. 245/2017**M og
váttryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar X.****Skemmdir á húseign vegna rafmagnsleysis 22. mars 2016.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttækið 25.7.2017, ásamt fylgiskjölum.

Bréf V, dags. 17.8.2017, ásamt fylgiskjölum.

Bréf lögmanns M dags. 6.9.2017.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að húseign í eigu M hafi orðið fyrir skemmdum þegar vatnslagnir sprungu vegna rafmagnsleysis og þ.a.l. hitaleysis í húseigninni. M hefur fengið tjón á húseigninni sjálfri bætt úr sinni eigin váttryggingu. Eftir stendur annað fjártjón sem M kveðst hafa orðið fyrir og hefur krafið X um skaðabætur vegna þess. X er ábyrgðartryggt hjá V.

M telur í fyrsta lagi að X beri hlutlæga ábyrgð vegna þeirra aðstæðna sem upp komu 22. mars 2016 þegar kom upp bilun í spennu hjá X sem leiddi til rafmagnsleysis. M vísar til 9. gr. laga nr. 19/2011, um breytingu á 3. mgr. 16. gr. raforkulaga nr. 65/2003 þar sem kemur fram að það sé skylda dreifiveitna að greiða notendum bætur sem verða fyrir langvarandi skerðingu á raforkuafhendingu. M vísar til þess að í lögskýringargögnum komi fram að með langvarandi skerðingu sé átt við skerðingu sem nemur meira en 12 klukkustundum og þannig hafi háttað til þegar tjón varð á húseign M og ekki sé vafi á að umrædd lagaregla hafi falið í sér hlutlæga ábyrgð. M telur að í öðru lagi beri X sakarábyrgð á tjóni M þar sem starfsmenn X hafi ekki sinnt viðhaldi raforkubúnaðar með fullnægjandi hætti. M vísar þar til sérstakra lagaskyldna sem hvíli á X skv. raforkulögum nr. 65/2003 um að viðhalda, endurbæta og byggja dreifikerfi skv. 1. mgr. 16. gr. laganna og skyldu X til að tengja alla við dreifikerfið og tryggja áreiðanleika þess skv. 1. og 2. ml. 3. gr. 16. gr. sömu laga. Einnig vísar M til þessa í því samhengi að X hafi einkaleyfi á raforkusölu á svæði því sem húseign M stendur á. Í ljósi þess að 2. gr. váttryggingarskilmála ábyrgðartryggingar X hjá V kveði á um greiðsluskyldu vegna tjóns sem X ber skaðabótaábyrgð á, telur M að V eigi að greiða slíkar bætur vegna þess fjártjóns sem lýst er í gögnum málsins.

V vísar því á bug að í 8. tl. 3. mgr. 16. gr. raforkulaga nr. 65/2003 felist hlutlæg ábyrgðarregla þar sem þar sé um að ræða almennt ákvæði sem ekki feli í sér upplýsingar bótaskyld tilvik eða fjárhæð bóta og ekki hafi verið sett reglugerð til frekari skýringa eins og ákvæðið beri með sér. Um sé að ræða heimildarákvæði, skv. ummælum um í greinargerð, og hafi þær heimildir sem ákvæðið beri með sér ekki verið nýttar. Einnig vísar V til 37. gr. reglugerðar um X nr. 192/1978 þar sem komi fram að X meri ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni, er leiða kann af rekstrartruflunum er verða á veitukerfi þess vegna frosta, náttúruhamfara eða annarra óviðráðanlegra atvika. V vísar til þess að ástæða rafmagnsleysis í mars 2016 hafi verið ísing á línu spennustöðvar X og að X hafi brugðist strax við þeirri bilun þegar hennar varð vart og viðgerð hafi lokið um þremur tímum eftir að upplýsingar bárust um bilunina. Ekki séu því forsendur til að líta svo á að X beri skaðabótaábyrgð á öðru fjártjóni M vegna rafmagnsleysis.

Álit.

Í málinu er ágreiningur um gildissvið 3. mgr. 16. gr. raforkulaga nr. 65/2003, með hliðsjón af breytingu sem varð á þeim lögum með 9. gr. laga nr. 19/2011. Í lögskýringargögnum (nefndarálit frá iðnaðarnefnd) kemur skýrlega fram að um sé að ræða heimildarákvæði um bætur til dreifiveitna. Í ákvæðinu sjálfu kemur einnig fram að kveðið skuli á um fjárhæð bóta og bótaskyld tilvik í reglugerð. Slík reglugerð hefur ekki verið sett. Orðalag ákvæðis sem þessa verður ekki þannig túlkað að í því geti falist hlutlæg ábyrgðarregla þegar það felur í sér að það eigi að útfæra „bótaskyld tilvik“ í reglugerð. Þannig verður ekki fallist á kröfu M um að X beri hlutlæga ábyrgð á öðru fjártjóni á grundvelli 8. tl. 3. mgr. 16. gr. raforkulaga. Ekki verður heldur séð að bilun í spennu X hafi verið

vegna vanrækslu viðhalds, mistaka starfsmanna eða annarra atvika sem X gæti borið skaðabótaábyrgð á m.t.t. almennra reglna skaðabótaréttarins. Verður því ekki fallist á greiðsluskylda sé fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 10. október 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.